

Kaldırım Papatyası

– Hakraznu · 11 Nisan 2024

Kıyamazken ben yüreğimde açan papatyama,
Gittin kaldırımlar da açmayı , seçtin
Yapraklarına Basılan her adımda
Her yaprağının beni sevmiyor olmasını istemezdim

Oysa Biz

hep savaşmışız seninle,bu yerlerde birikmiş boş mermi kovanları hayallerim,ıskalamışım mutluluğu, hep kendimi vurmuşumkesik kesik bedenim,sağ kurtulan sadece bileklerim...şimdi gelip barışalım der ve elini uzatırsın diye,

yıkık, dökük ve harap ne varsa saklıyorum...sensizliği üzerime ilikledim...gittiğinde, bir mayına basmış gibikıyırdamadan durdum bıraktığın yerde,adım atsam sana doğru, bile bile ölümkalsam, sensizlik zaten...ne yapsam bilemiyorum...sürgün ettin bütün halklarımı, bir ben kaldım iştekendi ana dilimi unutacak kadar suskunum sanave bir o kadar kırgın,sessiz...şimdi indiriyorum tüm bayraklarımı gök yüzündenve çekiliyorum esaretine yalnızlığın,beni yüz yıllar boyu öldürebilirsin,ne varsa bu aşka dair kaybedilmişbütün zaferleri senin...lakin bilesin;kaybetmedim ben,kaybedilmiş bir savaşıkurtarmaya çalışıyordum sadece...

Beni bir türlü sevmeyen yüreğinden öperim sevgilim
Senin ile olan savaşımı kaybettim..